

Stála jsi přede mnou, jak anděl před dáblem, jakoby obrazy ztrácely rám
nelze zapomenout na ten osudnej den, kdy černý mraky přišly i k nám

Tvou duši pošpinil a tiše odešel a já se teď už jen marně ptám
proč to tak skončilo, zřejmě čas nadešel - tak sbohem princezno
život jde dál

R: Proč bojíš se mi říct, že city jsou víc,
necítíš nic, když se tě dotýkám
snad tělo tvý je zmatený prosím tě víš,
že dávno tě znám
Nechci v řadě stát, já měl jsem tě rád,
však nemám dost sil se o tebe rvát
nevládnou vším, ale rád uslyším ze rtu větu nebudem si tu lhát

Jen důlek v polštáři a vůně tvých vlasů, je to poslední co mi z bylo
doufám, že dá ti víc lásky a svého času konec je pohádky...bylo nebylo

Až jednou procitneš a půjdeš k oltáři s tím komu budeš chtít své srdce dát
zkus se tam ohlídnout ty slzy na tváři budu ti u dveří ze srdce přát

R:

Recitace :

Stála jsi přede mnou, jak anděl před dáblem, jako by obrazy ztrácely rám
nelze zapomenout na ten osudnej den, kdy černý mraky přišly i k nám.....